

Jehovam, credideruntque in Jehovam, & in Mosem servum ejus. Alter 2. Chronic. 20: 20. *Consistens Josaphat dixit: Audite me Judæi, & Habitatores Jerusalem, firme credite in Jehovam Deum vestrum, & confirmabimini: firmè credite in Prophetas ejus, & prosperabimini.* Aliter quidem verterunt jam jam laudati Theologi, nempe *credebant in Jehovam, & Mosi servo ejus: nec non credite in Jehovam Deum vestrum, & credite Prophetis ejus:* Attamen in Commentariò, quem primo loco apposuerunt, ubi etiam secundum allegant, (par enim est utriusque ratio) expressis confitentur verbis, *eundem quidem esse in Hebræò loquendi modum, sed differentiam desumi ex naturâ rei.* Unde facile judicatu est, quàm egregiè suò munere functi sunt viri illi, qui sensum Scripturæ non inferri, sed ex eâ hauriri debere, semper clamitant & scriptitant.

13. Obscuritas orationis oritur vel ex vocabulorum ejus trajectione, vel omissione. *Trajectio* ista fit, quando naturalis illorum ordo perturbatur. Hæc à Quintilianò cit. loc. *Mistura verborum* dicitur, ejusque exemplum adfertur hic Virgilii versus, lib. 1. *Æneid.*

Saxa vocant Itali mediis quæ in fluctibus aras.

Cujus naturalis ordo est, *Quæ saxa in fluctibus mediis Itali vocant aras.* *Omissio* est, quando quædam orationi necessaria verba subtrahuntur, ut in illò Virgilii, lib. 1. *Æneid.*

Quos ego... Sed motos præstat componere fluctus.

& istò Lucan. lib. 2. *Pharsal.*

Tantòne novorum

Proventu scelerum quærunt, uter imperet Urbi?

Vix tanti fuerat civilia bella moveri,

Ut neuter.

Nec tantum in ligatâ sed etiam solutâ oratione reperitur hæc vocum præteritio, ut in illò Plinianò lib. 18. cap. 7. *In Transpadanâ Italiâ scio vicenas quinque libras farris modios pendere, circa Clusium & senas.* Pro *vicenas & senas.* Nec non in illò Lucæ in Euangel. cap. 13. vers. 9. *Κάν μὲν ποιήσῃ καρπὸν. εἰ δὲ μή, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψῃς αὐτήν.* Erasmus vertit. *Et siquidem fecerit fructum: sin minus, in posterum succides eam.* Beza in suâ versione sic supplet; *Et siquidem tulerit fructum, dimittes; sin minus, &c.* Simile est hoc Pauli 2. Corinth. cap. 5. vers. 13. *Εἴτε γὰρ ἐξέσθμεν, θεῷ ἢ τε σαρκὶ ὄνομα, ὑμῖν.* Hoc est; *sive enim insanimus, Deo; sive sani sumus, vobis.* Quod Erasmus & Beza geminatione vocum *insanimus, & sani sumus* supplêrunt. Hujus generis in Scripturis quamplurima obvia sunt.

14. Integræ Periodi obscuritas multis oritur de causis. Prima est *Brevitas* secundum illud Horatii in arte.